

Terug naar onze standaardtaal

De voorbije 15 jaren werd de Nederlandse standaardtaal steeds meer verdrongen door Verkavelingsvlaams, en meer recent door het soap-Vlaams. Er kunnen dikke boeken worden geschreven over de oorzaken van deze evolutie, zoals de vier eeuwen gescheiden taalontwikkeling in de Nederlanden en de wijze waarop in de 19de eeuw in Vlaanderen de Nederlandse standaardtaal werd geïntroduceerd. Die introductiewijze heeft er ook toe geleid dat de Nederlandse standaardtaal in Vlaanderen onvoldoende alledaagse taal bevat voor informele communicatie, waardoor sommigen het Nederlands als een boekentaal aanvoelen en dus niet geschikt voor het hele emotionele spectrum. Daardoor is dit 'Vlaams' voor vele dialectlozen de moedertaal en voor vele dialectsprekenden de doeltaal geworden. Wij hanteren die taal dan ook steeds meer in ons dagelijks leven en in het publieke leven. Omdat de media wegens de kijkcijfers daarop ook inspelen, valt de voorbeeldfunctie ten voordele van de Nederlandse standaardtaal weg en komen wij in een vicieuze cirkel terecht. Bovendien cultiveren de media de taalverschillen binnen Vlaanderen en tussen Vlaanderen en Nederland op een absurde wijze als echte provincialisten met onnodige en ongepaste ondertiteling. (Heeft u in Engeland ooit een Amerikaanse soap gezien met ondertitels?)

Voor sommigen is het gebruik van dit 'Vlaams' tevens een vorm van non-conformisme en dus een manier om zich te bevrijden van bevoogding en betutteling. Het omgekeerde is eerder waar. Taalbeheersing is de start van een echte emancipatie. Laat ons voor één keer naar Frankrijk kijken, dat vele revoluties gekend heeft en waar de taalbeheersing van een voor ons ongekend niveau is, verspreid over alle lagen van de bevolking.

De gevolgen van de geschetste evolutie zijn rampzalig. Onze taal dreigt te devalueren tot een taal die niet tot de officiële EU-talen behoort. Het onderpresteren van de standaardtaal is een bedreiging voor het prestige, de uitstraling en de politieke invloed van onze cultuur en onze gemeenschap. Maar ook voor elke individuele Vlaming kunnen de negatieve gevolgen niet worden onderschat. Slordig spreken, leidt tot slordig denken. Provincialistisch spreken leidt tot provincialistisch denken. Het aantal studenten dat werk onder de eigen kerktoren zoekt, lag nog nooit zo hoog. Analyses wijzen er bovendien op dat onzorgvuldig taalgebruik een negatieve impact heeft op het opleidingsniveau en de prestaties op de arbeidsmarkt.

De toekomst van Vlaanderen ligt in talentontwikkeling, internationaal ondernemen en innovatie. Mocht ik minister-president van Vlaanderen zijn, dan lag ik wakker van deze evolutie en zou ik samen met de Nederlandse Taalunie zoeken naar een strategie die onze standaardtaal sterkere wortels geeft om zo van Vlaanderen een sterkere boom te maken.

Johan Van den Driessche

Voorzitter VTB-VAB vzw

PS: In mei verschijnt een volledig vernieuwde editie van de *Gids voor Vlaanderen!* Liefst 1.352 blz. Hoor al eens bij je plaatselijke VTB-VAB-afdeling of bel 03/224.10.52.